

Papiston päivät Yours Truly – pappi palveluksessa
Helsinki Congress Paasitorni 2.-3.10.2012
Avauspuheenvuoro
Eija Nivala

Rakkaat kollegat, hyvä juhlaväki!

Näin me olemme kulkeneet omia erilaisia teitämme. Toiset meistä ovat kulkeneet palveluspaikkaa etsien ja kysellen kovin mutkaksiakin reittejä. Toiselta on kysytty uskollisuutta oman pitkäaikaisen tehtävän hoitamisessa. Tuntuu hyvältä, että näin monen tie on tuonut tänään tänne Hakaniemeen. On kymmenes kerta, kun Suomen kirkon pappisliitto järjestää tämänkaltaiset Papistonpäivät. Olet sydämellisesti tervetullut!

Palvelemme tällä hetkellä missä tahansa, syksyn toimintakausi on käynnistynyt ja uuteen vuoteen valmistaudutaan kaikkialla. Viime vuotta kuvaavat talouden tunnusluvut ja tilinpäätöstiedot ovat olleet mukana suunnittelupöydässä ja talouden tarkastelussa. Olisiko suunta vähän parempaan? Kirkon kokonaisuutta arvioitaessa voi vastata varovaisen myönteisesti, mutta todellisuudessa moni seurakunta jatkaa niukkuuden jakamista. Negatiivinen tilikauden tulos ja vuosikate on edelleen monen seurakunnan ongelma.

Tulevaisuuden epävarmuutta lisääviä tekijöitä on muitakin – sanoisinko, että liian paljon. Seurakuntien rajoja ja rakenteita on jo liikuteltu ja liikutellaan jatkossakin kuntaliitosten seurauksena ja seurakuntien omasta aloitteesta. Tällä hetkellä rakennemuutosta pohditaan ja valmistellaan kaikilla kirkon hallinnon tasoilla. Kirkkohallitus tekee parhaillaan linjaratkaisuja ja antaa esityksensä marraskuun kirkolliskokoukselle. Todellisuus kulkee suunnittelun edellä, joten eteen tulevia päätöksiä joudutaan tekemään kulloinkin voimassa olevien hallintomallien pohjalta. Kuntaliitosten tullessa seurakuntien todelliset vaihtoehdot ovat tällä hetkellä vähissä.

Viime vuosista kertovat tilastot ovat myös karua luettavaa. Osallistumista ja kirkon tavoitavuutta kuvaavat käyrät laskevat jyrkästi. Kirkon strategian ajatus Meidän kirkosta ei ole toteutunut toivotusti. Yhä useampi suomalainen kokee sekä kirkon opin että elämän itselleen vieraaksi. Kovin moni pitää ainakin mahdollisena kirkosta eroamistaan.

Tämän kaiken murroksen ja myllerryksen keskellä soisi, ettei kirkon keskeistä perustyötä tekevän papiston tarvitsisi kantaa kohtuutonta murhetta tästä kaikesta. Nyt jos koskaan olisi voitava keskittyä perustehtävän hyvään hoitamiseen. Tämä vaatii tietysti kohtuullisia taloudellisia resursseja, mutta ennen muuta sellaisia toiminnan ja työn tekemisen edellytyksiä, jotka eivät ole ensisijaisesti rahasta kiinni.

Työyhteisön ilmapiirillä on iso merkitys myös papin motivaatioon ja työssä jaksamiseen. Esimies kantaa aina alaistaan suurempaa vastuuta – niin myös tässä kohtaa. Jokaisen työntekijän oikeus on saada tuntee, että juuri hänen tekemästään työstä ollaan kiinnostuneita ja se koetaan merkittäväksi. Säännöllisetkään esimies-alaiskeskustelut tuskin yksin riittävät palautteeksi, tueksi ja motivoinniksi, mutta pienet oikeaan aikaan lausutut sanat voivat paikata monta pettymystä.

Muutostilanteissa, kun turvallisuudentunne järkkyy, tuen tarve korostuu entisestään. Kun tulevaisuus on epävarma ja spekuloidaan erilaisten muutosten mahdollisuudella, työntekijän peruskysymys on, ”Miten minulle tässä käy?” Tuolle kysymykselle on oltava tilaa, se on kuultava ja otettava todesta. Muutosjohtaminen on rakennemallien ja strategioiden valmistelun rinnalla mitä suurimmassa määrin järjestyksestä, jatkuvuudesta ja ilmapiiristä huolehtimista. Vain motivoitunut, nähdyksi ja kuulluksi tullut joukko pystyy parhaaseensa.

Tässä tilanteessa tuntuu hyvältä, että olemme koolla papin työn kannalta keskeisten ja sisällöllisesti merkittävien aiheiden äärellä. Jumalanpalvelus ja spiritualiteetti laajemminkin on keskiössä näillä päivillä. Nyt on sisältökysymysten aika. Mikä papin työssä ja kirkossa on keskeistä? Millaiseen palvelukseen meitä halutaan ja mihin **me** kutsumme? Mistä tämän päivän työn ja kuormien uuvuttamat löytävät levon?

Veljet ja sisaret! Näillä ajatuksilla ja kysymyksillä avaan kymmenennet Papiston päivät. Toivon, että voisimme löytää täältä myös levon, virkistykseen ja yhteisen jakamisen paikkoja. Tervetuloa!